

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 101/12
V Lucemburku dne 12. července 2012

Rozsudek ve věci C-176/11
HIT a HIT LARIX v. Bundesminister für Finanzen

Reklama na zahraniční herny může být za určitých podmínek zakázána

Členský stát může zakázat reklamu na herny umístěné v jiném členském státě, pokud ochrana hráčů není v tomto státě rovnocenná.

V Rakousku je pro reklamu na herny umístěné v zahraničí vyžadováno předchozí povolení. Za účelem jeho získání musí provozovatel herny umístěné v jiném členském státě prokázat, že zákonná ochrana hráčů stanovená tímto státem „odpovídá přinejmenším“ rakouské zákonné ochraně. V souladu s touto ochranou je vstup do herny vyhrazen pouze plnoletým osobám, vedení herny musí sledovat chování hráčů za účelem zjištění, zda četnost a intenzita jejich účasti ve hře neohrožuje jejich existenční minimum, a zákazníci mohou podat přímou žalobu v občanskoprávní oblasti proti vedení herny pro nesplnění jeho povinností.¹

Slovinské společnosti HIT a HIT LARIX provozují herny ve Slovinsku. Požádaly Bundesminister für Finanzen (spolkový ministr financí, Rakousko) o povolení propagovat v Rakousku své herny umístěné ve Slovinsku. Tyto žádosti byly ministerstvem zamítnuty z důvodu, že společnosti HIT a HIT LARIX neprokázaly, že slovinská zákonná ustanovení v oblasti hazardních her zajišťují úroveň ochrany hráčů srovnatelnou s úrovní stanovenou v Rakousku.

Verwaltungsgerichtshof (správní soud, Rakousko), k němuž společnosti HIT a HIT LARIX podaly žalobu proti těmto zamítavým rozhodnutím, se obrátil na Soudní dvůr s otázkou, zda je taková právní úprava, jako je ta rakouská, slučitelná s volným pohybem služeb zaručeným unijním právem.

V dnešním rozsudku Soudní dvůr nejprve připomněl, že právní úprava hazardních her patří mezi oblasti, v nichž mezi členskými státy existují výrazné rozdíly morální, náboženské a kulturní povahy. Při neexistenci harmonizace v dané oblasti členské státy tedy mohou volně stanovit cíle své politiky v oblasti hazardních her a přesně vymezit požadovanou úroveň ochrany.

Samotná okolnost, že si členský stát zvolil systém ochrany odlišný od toho, který přijal jiný členský stát, tak nemůže mít vliv na posuzování přiměřenosti ustanovení přijatých v dané oblasti. Tato ustanovení musejí být posuzována pouze z hlediska cílů, které příslušné orgány dotyčného členského státu sledují, a z hlediska úrovně ochrany, kterou chtějí zajistit.

Vzhledem k těmto okolnostem Soudní dvůr odpověděl, že unijní právo nebrání rakouské právní úpravě, jelikož se omezuje na požadavek, že aby bylo povolení reklamy uděleno, musí být prokázáno, že v jiném členském státě zajišťuje použitelná právní úprava úroveň ochrany před nebezpečím spojeným se hrou, která je v podstatě rovnocenná úrovni, kterou sama zaručuje.

Taková právní úprava, která omezuje volný pohyb služeb, je odůvodněna cílem ochrany obyvatelstva před nebezpečím spojeným s hazardními hrami. Vzhledem k tomuto cíli tato právní úprava patrně nepředstavuje pro provozovatele zahraničních heren nadměrnou zátěž, a je tedy způsobilá dodržet zásadu proporcionality.

¹ Podle rakouské vlády vedlo uplatňování těchto preventivních pravidel ke značnému omezení počtu hráčů; omezení nebo zákaz vstupu do rakouských heren se totiž v roce 2011 vztahovalo na více než 80 000 osob. Mimoto je počet heren v Rakousku omezen na maximálně patnáct.

Jinak by tomu však bylo v případě, kdy by tato právní úprava, která by tedy musela být považována za nepřiměřenou, požadovala, aby v jiném členském státě platila totožná pravidla, nebo pokud by ukládala pravidla, která by přímo nesouvisela s ochranou před nebezpečím hry.

V každém případě je tudíž na předkládajícím soudu, aby se ujistil, že se sporná zákonná ustanovení omezují na to, že podmiňují povolení reklamy na provozovny her usazené v jiném členském státě tím, že právní úprava tohoto posledně uvedeného státu přináší záruky, které jsou v podstatě rovnocenné zárukám vnitrostátní právní úpravy, pokud jde o legitimní cíl ochrany jednotlivců před nebezpečím spojeným s hazardními hrami.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106